

...I al País Valencià, trencament

El sector d'Els Verds del País Valencià que encapçala Carles Arnal, el seu diputat a les Corts Valencianes, ha decidit abandonar l'organització després de l'acostament al PSOE de la formació. El grup d'Arnal crearà un nou partit verd que apostarà per una candidatura unitària a l'esquerra dels socialistes i que establirà relacions prioritàries amb els sectors afins de les Illes i el Principat.

Les contínues convulsions internes que han patit Els Verds del País Valencià durant el darrer any i mig han conduït finalment al trencament de l'organització, ja que un sector del partit, el que encapçala el diputat autonòmic Carles Arnal i bona part dels dirigents històrics d'aquesta formació, anunciarà pròximament l'abandonament d'Els Verds per crear un altre partit. Arnal, de fet, ja va ser el primer que va deixar Els Verds, el passat 28 d'abril, dia en què acusava la formació de l'"inacceptable viratge ideològic" que comportava el seu pacte amb el PSOE.

Els problemes interns més intensos començaven després del 25 de gener del 2003. Els Verds havien decidit de córrer a les eleccions autonòmiques del maig de l'any passat sota el paraigua polític de l'Entesa, una coalició liderada per Esquerra Unida del País Valencià en la qual també participava Esquerra Valenciana. Els Verds, amb aquesta coalició, aconseguiren per primera vegada col·locar un candidat en un lloc d'eixida per entrar a les Corts Valencianes. Els òrgans de direcció de la formació van decidir de triar el candidat amb unes eleccions primàries, el 25 de gener, en les quals podien participar els militants i els simpatitzants. El portaveu del partit, David Hammerstein, que fins a aquell moment havia dut les regnes de l'organització, va perdre aquestes primàries per un amplíssim marge enfront de Carles Arnal, un històric del moviment ecologista valencià. Arnal va obtenir el 72% dels vots; Hammerstein, el 28%.

La primera actuació de Hammerstein després d'aquestes primàries va ser no

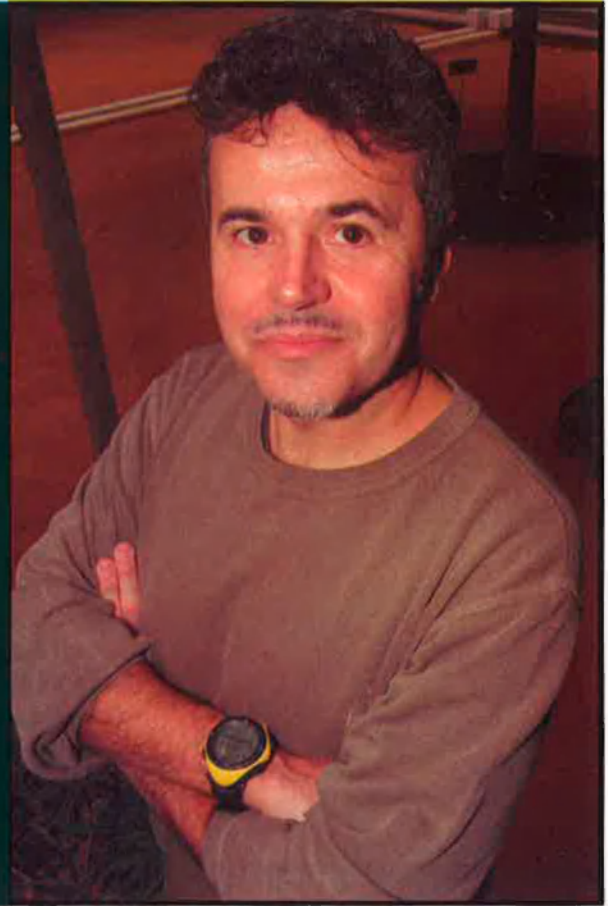
acceptar d'estendre l'Entesa a les eleccions municipals de València, que tenien lloc el mateix dia que les autonòmiques, i presentar-se en solitari sense cap perspectiva de poder eixir elegit regidor.

Les divergències més intenses, tanmateix, començaren amb les negociacions per assolir una coalició per a les eleccions estatals i europees. La Confederació estatal d'Els Verds, que negociava paral·lelament amb el PSOE i amb Izquierda Unida, decidia finalment, el passat 11 de gener, pactar amb els socialistes, i algunes de les federacions es desmarcaven, com ara la canària o la de les Illes Balears, que acceptava el pacte però no l'assumia, ja que acudia a les generals amb la coalició Progressistes de Balears (vegeu article a la pàgina 32). "El pacte amb el PSOE va ser fosc. De les federacions fortes, tan sols hi van entrar el País Valencià i Andalusia. A més, va haver-hi moltes irregularitats en el pacte i en l'elecció de candidats", considera Carles Arnal. Aquest dirigent, juntament amb una desena més de diverses federacions, va demanar al Partit Verd Europeu, a mitjan mes de juny, que s'investigaren les "irregularitats" d'aquest pacte. En les negociacions desenvolupades a Madrid, va participar qui ara és l'home fort d'Els Verds al País Valencià, Armand Calatayud.

Gràcies precisament a aquest pacte, Els Verds valencians assolien representació parlamentària tant al Congrés dels Diputats com al Parlament europeu. A Madrid, gràcies a l'ascens electoral del PSOE i a la renúncia d'algun diputat que assumia càrrecs al Govern, obtenia l'escó un jove militant de 22 anys, Este-

A l'esquerra, David Hammerstein, antic portaveu d'Els Verds del País Valencià i eurodiputat, elegit gràcies al pacte amb el PSOE, des del passat 13 de juny. A la dreta, Carles Arnal, diputat a les Corts Valencianes, que encapçala amb altres dirigents històrics el sector crític que abandonarà pròximament la formació.

PAULA GIL

ban Morelle. El passat 13 de juny, entrava també com a diputat europeu en la llista del PSOE David Hammerstein.

Al rerefons d'aquesta polèmica interna d'Els Verds hi ha la divergència entre dues apostes polítiques molt diferents. "Nosaltres volem una identificació molt clara del moviment verd amb l'esquerra. Al sector crític, pensem que l'acostament al PSOE és un error perquè Esquerra Unida – Iniciativa per Catalunya Verds estan més pròxims als nostres plantejaments. A més, el pacte amb els socialistes afavoreix el bipartidisme", indica Arnal.

El passat dissabte 26 de juny, el mateix dia que la Confederació estatal d'Els Verds iniciava el seu congrés a Madrid, es reunien a Barcelona col·lectius verds d'arreu de l'estat que es desmarcaven dels pactes electorals amb els socialistes, i que manifestaven la voluntat d'arribar a acords "amb IU, ICV i altres forces d'esquerra transformadora i progressista, amb l'objectiu de consolidar un ampli referent d'esquerra verda". Entre els assis-

Els partits verds de les Illes, del País Valencià i del Principat crítics amb la confederació estatal es coordinaran mitjançant l'Institut 'Triangle de Mar Blava', d'ICV

tents, hi havia col·lectius verds de Madrid, de Canàries i d'Andalusia, a més de membres del sector d'Els Verds de les Illes que aposten per la confluència en Iniciativa per Balears del sector crític d'Els Verds valencians i d'Els Verds – Esquerra Ecologista, el partit verd integrat en Iniciativa per Catalunya Verds. El grup valencià participava amb el nom d'Els Verds – Esquerra Ecologista del País Valencià, que és probablement el nom amb què es legalitzarà com a partit abans del pròxim mes d'agost.

Aquesta formació naixerà amb la voluntat explícita d'assolir una àmplia coa-

lició per a les eleccions valencianes de l'any 2007 que aplegue totes les formacions polítiques d'esquerra a excepció del PSPV.

Arnal explica també que els partits verds del Principat, de les Illes i del País Valencià integrats en aquesta plataforma crítica volen establir relacions preferents entre ells. La intenció és aprofitar una entitat dependent d'Iniciativa per Catalunya, l'Institut "Triangle de Mar Blava", per establir els mecanismes de trobada i de coordinació política.

Miquel Calvet